

Rada pre vysielanie a retransmisiu Právny úrad, P.O. Box 155, 800 01 Bratislava I	
14-03-2008	
Podacie číslo: 1248	Číslo spisov:
Prílohy/lisy:	Vybavuje: 110

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 14.7.2008

ROZSUDOK Najvyšší súd Slovenskej republiky

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY
dňa 31.7.2008

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Soni Langovej v právnej veci navrhovateľa: **MAC TV s. r. o.** so sídlom Brečtanová č. 1, Bratislava, IČO: 00618322, zastúpeného **Mgr. Petrom Ďurčekom**, advokátom Advokátskej kancelárie Bugala - Ďurček, s. r. o., Radvanská č. 29, Bratislava proti odporkyňi: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Kolárska 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/26/2007 z 9. mája 2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/26/2007 z 9. mája 2007 **potvrďuje**.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť súdny poplatok v sume 2 000 Sk do 10 dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Odporkyňa – Rada pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len Rada) v správnom konaní č. 968-PgO/O-72/2006 ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1, písm. g/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 308/2000 Z. z.) postupujúc podľa § 71 zákona č. 308/2000 Z. z., s poukazom na ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ a § 67 ods. 5, písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. rozhodnutím č. RP/26/2007 z 9. mája 2007 v bode č. I. podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona upozornila navrhovateľa na porušenie zákona - povinnosti stanovenej v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. (v znení platnom do 31.12.2007) tým, že dňa 30.9.2006 cca o 11.32 hod. odvysielal program *Bláznivá škola*, pričom pri zaradení tohto programu do vysielania nezohľadnil jeho vekovú vhodnosť pre maloletých a v bode č. II. rozhodla, že navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. (v znení platnom do 31.12.2007) tým, že predmetný príspevok odvysielal bez uplatnenia Jednotného systému označovania programov (ďalej len „JSO“) v súlade s podmienkami, ktoré určila Rada, za čo mu podľa § 64 ods. 1 písm. d/

v spojení s § 67 ods.3 písm. c/ (v znení platnom do 31.12.2007) uvedeného zákona (v znení platnom do 31.12.2007) uložila pokutu vo výške 100.000 Sk .

Svoje rozhodnutie Rada odôvodnila okrem iného zhora uvedenými zákonnými ustanoveniami, popisom príslušného programu – stručného obsahu filmu Bláznivá škola, keď neuznajú argumenty navrhovateľa uvedené v jeho vyjadrení, mala za nesporné, že v predmetnom programe sú verbálne obscénne vyjadrenia ako aj neverbálne obscénne vyjadrovania a navrhovateľ zaradením tohto programu do vysielania pred 20.00 hod. s označením programu ako nevhodného pre deti do 12 rokov nezohľadnil jeho vekovú vhodnosť a taktiež nesprávne uplatnil JSO.

Týmto podľa odporkyne navrhovateľ porušil povinnosti stanovené zákonom, z dôvodu ktorého mu potom odporkyňa uložila sankcie. Výšku sankcií odôvodnila ustanoveniami § 64 ods. 2 a § 67 ods. 3, písm. c/ zákona č. 308/2000 Z. z. (v znení platnom do 31.12.2007) a opakovaným porušovaním ustanovení § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. (v znení platnom do 31.12.2007) zo strany navrhovateľa. Pri stanovení výšky pokuty vzala do úvahy závažnosť správneho deliktu vzhľadom na vysokú frekvenciu verbálnych a neverbálnych obscénnych vyjadrení v programe vysielanom v čase cca o 11.35 hod. s označením ako nevhodný pre maloletých do 12 rokov, objektívnu zodpovednosť navrhovateľa, trvanie správneho deliktu a rozsah a dosah vysielania, keď navrhovateľ je multiregionálnym vysielateľom.

Navrhovateľ v opravnom prostriedku podanom v zákonnej lehote dňa 27.6.2007 na pošte namietal, že vysielateľ označuje programy s vedomím, že má zabezpečiť základnú informáciu o vhodnosti alebo nevhodnosti programu vzhľadom na percepčnú alebo emočnú kapacitu alebo sociálnu zrelosť jednotlivých vekových skupín.

S poukazom na článok VI. JSO namietal, že v programe Bláznivá škola neboli prezentované žiadne zobrazenia alebo správanie definované v článku VI ods. 1, písm. a/ až f/ JSO. Film Bláznivá škola so značným nadsadením ukazuje doslovný „blázinec“ a je paródiou na chaos a neporiadok. Na druhej strane pekným a poučným spôsobom ukazuje, ako sa dá z „bláznivej“ školy urobiť miesto, na ktoré sa študenti tešia a ktoré im prináša nové zážitky.

V predmetnom programe podľa navrhovateľa nedošlo k naplneniu ani jedného zo znakov článku VI JSO, a preto v žiadnom prípade nedošlo k porušeniu povinnosti vysielateľa, ktorú mu ukladá zákon.

Podľa navrhovateľa rozhodnutie správneho orgánu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z nesprávnych skutkových zistení.

Navrhol preto rozhodnutie odporkyne zrušiť a vrátiť vec odporkyni na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k podanému opravnému prostriedku nesúhlasila s názorom navrhovateľa, že odvysielaním filmu Bláznivá škola nedošlo k porušeniu ustanovení § 20 ods. 4 a 5 zákona č. 308/2000 Z. z.. S poukazom na článok VI JSO, ktorý uvádza základné kritériá pre zaradenie programu nevhodného do 15 rokov zotrvala na svojom názore, že z popisu programu jednoznačne vyplýva, že vo filme sa vyskytli verbálne obscénne vyjadrenia aj neverbálne obscénne vyjadrenia, preto považovala námietky navrhovateľa za neodôvodnené.

Uviedla, že si je vedomá, že predmetný program je tzv. paródiou a zobrazuje jednotlivé situácie s nadsádzkou a že je možné prisvedčiť aj argumentácii navrhovateľa, že predmetný program mohol obsahovať aj poučný aspekt, avšak tento poučný a humorný aspekt bol doplnený verbálnym a neverbálnym obscénnym vyjadrovaním s prevažne sexuálnym kontextom, pričom z hľadiska kvantitatívneho mali tieto obscénne vyjadrenia vyššiu frekvenciu výskytu. Preto odporkyňa zotrvala na tom, že v zmysle článkov IV. ods. 2 a VI. ods. 1, písm. c/ JSO navrhovateľ neuplatnil JSO v súlade s podmienkami, ktoré podľa § 20 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z. z. určila Rada.

Vzhľadom k tomu, že napadnuté rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb., vychádza zo zisteného skutkového stavu, nevykazuje formálne

ani logické nedostatky, je dostatočne a zrozumiteľne odôvodnená, navrhla napadnuté rozhodnutie ako zákonné potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej iba „najvyšší súd“) ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. b/ OSP a § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z.) preskúmal v rozsahu opravného prostriedku v zmysle ustanovení tretej hlavy piatej časti OSP napadnuté rozhodnutie odporkyne na nariadenom pojednávaní (§ 250g ods. 1 v spojení s § 250i ods.2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Porovnaním opravného prostriedku a obsahu administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že medzi účastníkmi skutkový stav nebol sporný. Navrhovateľ nenamietal ani obsah odvysielaného filmu. Namietal, že film neobsahuje scény, ktoré uvádza JSO v článku VI. ako základné kritériá pre zaradenie programu ako nevhodného pre deti do 15 rokov, na ktoré odporkyňa vo svojom rozhodnutí poukazuje. Úlohou najvyššieho súdu preto v zmysle námietok navrhovateľa bolo posúdiť, či navrhovateľ vzhľadom na odvysielanie tohto programu porušil zákonné ustanovenia špecifikované odporkyňou v rozhodnutí a či teda bola sankcia uložená v súlade so zákonom.

Podľa § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. (v znení platnom do 31.12.2007) pri zaraďovaní jednotlivých programov do vysielania je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zohľadňovať vekovú vhodnosť programov a iných zložiek programovej služby pre maloletých.

Podľa § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. (v znení platnom do 31.12.2007) na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania programov adresovaný rodičom a vychovávateľom maloletých.

Po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia z hľadiska námietok navrhovateľa vznesených v odvolaní najvyšší súd vychádzajúc z preukázaného skutkového stavu veci, citovaných zákonných ustanovení a článku VI. JSO zastáva názor, že námietky navrhovateľa neobstoja. Záver Rady v napadnutom rozhodnutí je vyargumentovaný v súlade so zákonom, úvahami, ktoré zodpovedajú zásadám logického myslenia a správneho uváženia a pre ich kompletnosť a príliehavosť, ako boli uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, na ne súd i poukazuje. Najvyšší súd sa stotožnil najmä so záverom Rady, že film Bláznivá škola obsahuje vo zvýšenej miere verbálne i neverbálne obscénne vyjadrenia s prevažne sexuálnym kontextom, tak, ako sú uvedené v popise filmu.

Posúdením tejto skutočnosti z dôvodov uvedených v zákone dospel najvyšší súd k záveru, že uvedený program založil pochybnosti o vhodnosti jeho zaradenia pred 20. hodinou a jeho označenia ako programu nevhodného pre maloletých do 15 rokov, nakoľko obsahuje vyššiu frekvenciu obscénneho vyjadrovania so sexuálnym podtextom. Ak tak navrhovateľ neurobil, porušil povinnosť stanovenú v § 20 ods. 4 a 5 zákona č. 308/2000 Z. z. (v znení platnom do 31.12.2007). Aj podľa názoru najvyššieho súdu navrhovateľ nesprávne označil predmetný program piktogramom nevhodné pre maloletých do 12 rokov, pretože, ako uviedla odporkyňa, mal byť príspevok označený ako nevhodný do 15 rokov.

Týmto naplnil navrhovateľ skutkové podstaty správnych deliktov podľa § 20 ods. 4 a ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. (v znení platnom do 31.12.2007), a preto najvyšší súd dospel k záveru, že sankcie uložené odporkyňou podľa § 64 ods. 1 písm. d/, v spojení s § 67 ods. 3 písm. c/ cit. zákona boli oprávnené.

Dôvody pre stanovenie výšky pokuty boli dostatočne zrejmé z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a podľa názoru súdu vyplývajúceho aj z ustanovenia § 245 ods. 2 OSP nevybočili v rámci správneho uváženia z medzí stanovených príslušným ustanovením zákona.

Keďže v rozsahu navrhovateľom vymedzených odvolacích dôvodov nebolo zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení najvyšší súd s poukazom na vyššie uvedené napadnuté rozhodnutie Rady podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nebol v konaní úspešný vznikla mu v zmysle § 2 ods. 4 druhá veta zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov poplatková povinnosť, na splnenie ktorej ho najvyšší súd podľa § 5 ods. 1 písm. h/ uvedeného zákona zaviazal. Výška poplatku bola stanovená podľa pol. 10 písm. c/ sadzobníka súdnych poplatkov.

O náhrade trov konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 OSP a § 250l ods. 2 OSP tak, že neúspešnému navrhovateľovi nepriznal právo na ich náhradu. Odporkyňa právo na náhradu trov konania nemala.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 12. februára 2008

**JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth

